

Otty R-a, by byl nařízen výkon exekuce, nýbrž odložil jej z úřadu do právoplatného rozhodnutí opozičního sporu a uložil dlužnici, by složila jistotu 12.500 Kč. Napadeným usnesením je rekursní soud zrušil. Stěžovatelka je napadá dovolacím rekuresem, tvrdíc, že odklad exekuce povolený proti dvěma vymáhajícím věřitelům působí i proti třetímu. Tím se ocitá v rozporu se zásadami procesního i exekučního řízení, podle nichž materiální právní moc působí zásadně jen mezi stranami, pokud se týče mezi jejich právními nástupci (§ 12 obč. zák. a § 530 čís. 6 c. ř. s.), pokud v zákoně není výjimky. (viz Pollak System des österr. Zivilprozessrechtes str. 495 až 497, Neumann, Kommentar III vyd. str. 1273 a násl.). Právem proto rekursní soud usnesení prvního soudu zrušil a mu nařídil, aby v exekučním řízení Otto R-a proti Marii S-ové pokračoval.

Čís. 10083.

K žalobě o vyklizení nelze povolití prozatímní opatření vyklizením žalovaného, by se zabránilo ohrožení osob.

(Rozh. ze dne 31. července 1930, R II 277/30).

Správce usedlosti čp. 100 domáhal se na Veronice M-ové jejího vyklizení. Prozatímní opatření vyklizením žalované odůvodnil žalobce takto: Mezi Josefem L-em a správcem usedlosti s jedné strany a Veronikou M-ovou s druhé strany jest do krajnosti napjatý poměr. Následkem spolubývání v téže světnici jest se každodenně obávati násilí. Tyto poměry znemožňují hospodaření na statku. Aby bylo zabráněno hrozícímu násilí, navrhuje se prozatímní opatření. Soud první stolice prozatímní opatření povolil, rekursní soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření. **Důvody:** Podle § 381 čís. 2 ex. ř. lze povolití prozatímní opatření při nebezpečí hrozícího násilí, vždy však, by byly zajištěny určité nároky. V projednávaném případě netvrdí navrhovatelka, že Veronika M-ová hrozí zničením sporného statku. Jde jen o bezpečnost osob, která jest ohrožena procesními stranami. To je však věcí místní policie. Prozatímnímu opatření schází způsobitý předmět podle § 381 ex. ř. Tento předpis má patrně na mysli stejně jako předpis § 458 c. ř. s. mezitímní ochranu věci, nacházející se ve sporu (držba, vlastnictví, služebnost). Soud má při nebezpečí hrozícího násilí učiniti opatření prozatímní. Je to tak zvané *possessorium summarissimum* (sr. Randa (Besitz strana 199), Windscheid-Pandekten § 162).

Nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud poukázal správně k tomu, že, pokud jde o ochranu osob, jichž bezpečnost má býti navrženým opatřením chráněna, jest věcí místní policie, by se o ně postarala. Pokud jde o ochranu hospo-

daření na nemovitosti, kterou navrhovatel spravuje, poukázal správně k tomu, že navrhovatel ani netvrdí, že mu odpůrkyně do ni rušivě zasahuje, a není tudíž ohrožení tohoto jeho nároku ani tvrzeno. Pro ohrožení osob není žádané prozatimní opatření přípustné a pro ohrožení hospodaření neuvádí žadatel skutečností, které by je podle § 381 ex. ř. ospravedlňovaly. Pouhá přítomnost odpůrkyně Veroniky M-ové na spravovaném hospodářství není takovým předpokladem.

Čís. 10084.

Každá z několika soudních výpovědí téže místnosti individualisovaných datem, jest samostatným žalobním důvodem a nejde o rozsouzenou věc, byla-li po právoplatném zrušení jedné z nich podána druhá.

Nepodání opravného prostředku proti rozsudku, jímž soudní výpověď byla prohlášena za bezúčinnou, není o sobě uznáním ani doznáním, že sporný pronájem spadá pod ochranu nájemců, a nemůže ani býti považováno za mlčky projevené vzdání se práva na výpověď, plynoucího ze smlouvy.

Nelze použití předpisů na ochranu nájemníků, zavázal-li se bývalý majitel domu při prodeji, že dům, v němž si najal od kupitele místnosti, vyklidí v případě bourání.

Oprava stěhovací lhůty za řízení na soudě první stolice o výpovědi z nájmu jest přípustnou.

Jde o nájemní smlouvu na neurčitou dobu, najaty-li místnosti na dobu, než si opatří nájemce místnosti jiné, nejdéle však do doby, kdy pronajímatel započne s bouráním domu.

(Rozh. ze dne 9. srpna 1930, Rv II 557/30).

Firma B. koupila v listopadu 1924 od družstva dům, v němž družstvo mělo obchodní místnosti, při čemž byla s družstvem uzavřena nájemní smlouva, již byly družstvu pronajaty obchodní místnosti na dobu, než si družstvo opatří místnosti jiné, nejdéle však do doby, než firma B. započne s bouráním domu. Firma B., hodlajíc započít s bouráním domu, dala družstvu soudní výpověď, již bylo družstvu uloženo, by vyklidilo obchodní místnosti ke dni 30. června 1930 a odevzdalo je firmě B. Vy-povězené družstvo namítlo proti výpovědi: 1. Obchodní místnosti byly mu dány do nájmu smlouvou ze dne 5./11. listopadu 1924 na dobu, až žalující firma počne s bouráním domu, takže jde o nájemní poměr podléhající zákonu na ochranu nájemníků a proto jest soudní výpověď podle § 561 c. ř. s. nepřipustná. 2. Jde o dva různé obchody, z nichž jeden má jen jednu místnost, druhý dvě místnosti. 3. Žalované družstvo se nikdy nevzdalo dobrodiní zákona na ochranu nájemníků, což by ostatně bylo neplatné. Žalující strana prý výslovně uznala, že pro místnosti platí ochrana nájemníků. 4. Podle vlastního tvrzení žalující strany má nájem končiti v okamžiku, kdy žalobkyně počne s bouráním domu. Proto není výpověď přípustná. Ostatně žalující firma s bouráním domu